

[Ministeren for handel, industri og søfart.] om, hvorvidt der findes nogen stor forskel eller blot en meget lille forskel mellem de to partiers politik. Det samme emne har jo også andre ærede ordførere været inde på. Jeg skal ikke kunne afgøre det intrikate spørgsmål, men jeg vil gerne have lov at fremsætte et par betragtninger over spørgsmålet på den naive og amatørermæssige måde, som nu engang en cand. polit. kan gøre det, jævnfør det ærede medlem hr. Tholstrups bemærkninger.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen syntes nærmest tilbøjelig til at ville understrege forskellighederne mellem venstre og konservative, det ærede medlem hr. Aksel Møller derimod syntes tilbøjelig til det modsatte. I sin iver efter at advare imod at konstruere et modsætningsforhold mellem venstre og konservative var han lige ved at konstruere en absolut lighed. De to partier blev nærmest i det ærede medlems fremstilling et par stridbare tvillinger. Der er måske nogle, der erindrer, at vi under krigen havde nogle bestemmelser, der forbød at give indtryk af en ikke eksisterende varerigelighed. Disse bestemmelser ophævede vi forleden i rigsdagens vareforsyningsudvalg, men det er måske ellers noget i retning af en overtrædelse af disse bestemmelser, det ærede medlem hr. Aksel Møller nu gør sig skyldig i, ikke alene når han på det pengepolitiske område vil give indtryk af, vil skilte med en ikke eksisterende overdådig pengerigelighed, men også i det rent partipolitiske, når han forsøger at give indtryk af en ikke eksisterende enighed mellem de to store oppositionspartier.

I nogen grad har det ærede medlem hr. Aksel Møller naturligvis ret. Venstre og konservative har overordentlig meget tilfælles; det er ikke først og fremmest, som nogle tror, at begge partier er liberale — for når er de konservative blevet liberale? —, nej, det er snarere, at begge partier er konservative, begge partier er højrepartier. Jeg vil i og for sig tro, at forskellen mellem enkelte medlemmer indbyrdes indenfor hvert af de to partier kan være større end den generelle forskel mellem de to partier summarisk betragtet. Tænk engang på forskellen mellem en Thorkil Kristensen og en gennemsnitsvenstremænd af den mere gammeldags doktrinære type, eller tænk på differencen mellem en Christmas Møller og en konservativ leder, for hvem Christmas Møllers sociale synspunkter i stort omfang er gået tabt og erstattet med en regelret højrepolitik, hvad meget tyder på er ved at ske. Men uanset alt det — kløften mellem

venstre og konservative i den nuværende situation er meget stor, og jeg vil tro større, end det ærede medlem hr. Aksel Møller formår at skræve over, selvom hans smidige borgmesterben jo har betydelige evner i så henseende.

Der er store kløfter. Jeg skal prøve at give et par eksempler. Venstre kræver gennem det ærede medlem hr. Axel Kristensen flere frilisteoverførsler og helst aldeles omgående. Det ærede medlem hr. Aksel Møller derimod erklærer, at som den økonomiske situation foreligger i øjeblikket som et resultat af regeringens politik, kan Danmark ikke tage del i udvidelse af frilisten. Det giver dog en forskel. I stedet for kræver det ærede medlem hr. Aksel Møller på det konservative partis vegne renteforhøjelse og kreditstramning straks og synes at mene, at dette udelukkende vil ramme og hemme fejlinvesteringer. Men dertil svarede det ærede medlem hr. Axel Kristensen på venstres vegne, at kreditindskrænkning som enkeltstående foranstaltning efter hans opfattelse kan have skadelige virkninger, at den vil ramme og formindske eksportindustrien først, hvilket altså må antages at skade eksporten og derved forværre valutasituationen. Desuden tilføjer det ærede medlem hr. Axel Kristensen, at en for stærk kreditindskrænkning vil føre til arbejdsløshed. Der synes altså atter her at være to uforenelige synspunkter.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller havde forudset, at de traditionelle konservative toldsynspunkter kunne medføre uenighed, og siger, hvis jeg må have lov til at citere, at man ikke skal

„foregøgle, at vi“ — d. v. s. venstre og de konservative — „ser forskelligt på toldpolitikken.“

Det ærede medlem hr. Aksel Møller fortsætter:

„Lad mig derfor sige, at vi er enige i, at vejen ud af den toldpolitiske misère for Danmark og til en videre liberalisering ikke er en forhøjelse af Danmarks toldsatser. Alle bestræbelser, som i øjeblikket udøves for at skaffe toldparitet gennem nedsættelse af de vesteuropæiske toldsatser, møder den varmeste støtte også hos os.“

Alt dette er så rigtigt, som det er sagt, men hvis det nu ikke lykkes? Hvis vi nu ikke får de vesteuropæiske toldsatser nedsat? Hvad så med det konservative standpunkt til dette problem, og hvad så med den ajourføring af toldsatserne, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft foregøglede det høje ting forleden dag?

Nej, enigheden mellem de to store oppo-